

The image shows a close-up of a hand holding a circular object with a blue and white pattern. The pattern is a stylized map of Finland, with the landmasses in white and the surrounding waters in blue. The hand is visible at the top and bottom edges, holding the object. The background is dark.

Äiti maa

Satu Tanninen

© 2015 Satu Tanninen
Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi
Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa
ISBN: 978-952-318-570-8

Äiti maa

Satu Tanninen

Kannen kuvitus ja taitto:
Karoliina Vallius

Sisällys:

Suomi vastaan Afrikka	7
Kaaos	8
Nuottivivasto	9
Ihmismieli	10
Asiat	11
Kesäinen muisto	12
La dolce vita	13
Nurmes	14
Ei missään mitään järkeä	15
Kuiskaus	16
Minä olen sinun	17
Elohiiri	18
Samuraiden Japanissa	19
Maan kertomaa	20
Unen tie	21
Teretuloa heinäkuu	22
Veron alaiset veronalaiset	23
Levottomien unien yö	24-25
Odotan	26
Kasvaa	27
Revontulet	28
Ajatus	29
Kahleitten rajoilla lennän	30
Punamekkoinen	31
Poika Tellukselta	32
Miltä tuntuu se kipu	33
S-Marketin kassajonossa	34
Näkemiin yö	35
Kuten hedelmät ovat kypsyneet	36
Hiekkalinna	37
Viattomuus	38
Heinäkuu	39
Ullakko	40
Ollaan vain me	41
Riisinjyvä	42-43

Äiti maan tytär 44-45
Kiitos 46
Maailman mahtuu 47
Sanamyrsky 48-49
Tie 50
Muutos 51
Neonkäärmeet 52
Tuuli tuo veren tuoksun 53
Avaruuden kuoro 54
Samarialainen 55
Ajan kypsyessä 56
Vaahteranlehtiä 57
Satiiniset yöt 58
Minuuden äänivivat 59
Sinä 60
Kaksineuvoinen henkilö 61
Sota 62
Laiva 63
Hetki 64
Kohta on jo ajolähtö 65
Rakkaus on niin kuin ruoste 66
Pandoran lipas 67-68
Illuusio 69
Kalevalan nainen Marjatta 70
Itseinhoa 71
Tunteet kauneimmat 72
Alku Kalevalan 73
Marjatta 74
Runotyttö 75
Illuusio II 76-77
Äiti maan tytär II 78
Kirjoitan 79
Maa itkee 80
Vapaa 81
Kaksi naista 82
Hedelmällinen 83
Lama 84

Sodan varjossa 85
Filosofian alamainen 86
Hiljainen tuuli tuudittaa lasta 87
Uni 88
Vapaus 89
Liukasta 90
Aikamatkan orgasmi 91
Ilman nimeä 92
Katve 93
Keväistä kaipuuta 94
Lopputekstit 95

Suomi vastaan Afrikka

Näen suuret silmät tummista kasvoista
ulos pullistuneet,
niiden ympärillä lentävät vain levottomat
kärpäset.
Äiti maan rinnoilla itkevät lapset aliravitut,
Afrikka siellä jäljellä onko ainoastaan
ihmisyydestä sirpaleet?

Houkuta minua ei maine,
ei kuuluisuus.
Kaipausta sisälleni kasvattaa vain uusi
tilaisuus.
Valkoinen on väri Suomen talvien,
sinivalkoinen väri lipun sen,
mikä tuulessa liehuu vapautta hulmuten.
Kaarisillan kauneimman runossaan
rakensi kirjailija,
sitä runoa niin paljon rakastan.
Haaveissani maailma ilman nälkää,
rajoja on joskus,
keinuu rauha,
sekä rakkaus vain kehdoissa runoilijan.

Kaaos

Onko helppo olla kokijana ansojen,
leirinuotiolla soi laulut romanien.
Johonkin vähemmistöön kuuluu meistä
jokainen.
Ympäristö kysyy siihen sopeudutko,
sitä kysymystä suurin ryhdein pakenen.
Sanoitko minulle jotain varjoissa sotain?
Elämä se kiskoo minua kauas jonnekin,
pois toisista,
ystävistä,
joita vihasin tai rakastin.
Tänään silmäkulmaani kyynel valuu,
sisälläni alkaa kaaos elämän,
josta päivä päivältä ymmärrän aina yhä
vähemmän.

Ikuinen rakkaus se on sieluni vankila.
Kaikki ajatukseni jäivät sinun luo,
se tunne on syvä upottava,
hyllyvä suo.
En löydä enää itseäni,
ei minua enää olemassa olekaan.
On vain pata joka soimaa,
kannetonta kattilaa.
Ympäriälläni vain epätodellisuus,
kasvattaa omia siipiään.

Nuottiviivasto

Tyhjä nuottiviivasto odottaa merkkien
syntyvän,
sävelmän virtaavan.
Lähtiessäni ulos,
jätän sydämeni oven auki.
Avoin ovi,
elämän sävelten virrata sisälleni.
Rakkauden rajattu maailma,
ilman kompassia kulkevia polulta eksyneitä ihmisiä.

Jostain saapuivat ne yltiöpäiset sateet.
Saapuivat tulvivat vainiot,
tulvivat joet.
Odotan sävelten tulvaa sisälleni,
lailuuni lainehtivan melodian.
Tanssivat tahdit teokseeni.

Ihmismieli

Paperilla vain kaikki täydellistä on,
runoilijan mieli silti on liian levoton.
Minä kirjoitan mantraa elämän,
toivon kirjoittavani sen kauneimman
iskelmän.
Tunteet niin kuin myrkyt laivani partaan
yli lyö,
siinä taistelussa on loppumaton tuskain-
en työ.
Sanoja rauhoittavia,
minulle ojentakaa,
niistä voisin rauhaisan olon kirjoittaa.
Tulen liekki sisälläni polttaa,
korventaa.
Ihmismieli se on niin kuin tuuli,
muuttaa suuntaa jatkuvaan.
Minä olen niin kuin höyhen, pyörteissä
myrskyjen.
Pikkuhiljaa maailmasta ajatuksien keskel-
le pakenen.

